

ПРОТОКОЛ

№ 271

гр. Пловдив, 14.07.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на четиринадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Радка Д. Чолакова

Членове: Деница Ц. Стойнова
Тодор Илк. Хаджиев

при участието на секретаря Мариана Н. Апостолова и прокурора Т. Ст. Д.

Сложи за разглеждане докладваното от Деница Ц. Стойнова Въззивно частно наказателно дело № 20225000600289 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Производството е по реда на чл.65 ал.7 и 8 от НПК, образувано по частна жалба на адв.С.З., срещу определението по ЧНД № 1206/22 г. на ПОС, с което е оставено без уважение искането на обвиняемия Л. Г. П. да бъде изменена взетата спрямо същия мярка за неотклонение от „Задържане под стража“ в по-лека такава.

ОБВИНЯЕМИЯТ Л. Г. П. се явява лично и с адв.В.В., редовно упълномощен. Не се явява защитникът адв.С.З., редовно уведомена.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Адв.В.: Да се даде ход.

ОБВИНЯЕМИЯТ П.: Да се даде ход.

СЪДЪТ, след съвещание, счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото, предвид което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА се делото от съдията-докладчик.

РАЗЯСНИХА се правата по чл. 274 и чл.275 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи и доказателства.

Адв.В.: Нямам искания за отводи. Представям служебна бележка и

удостоверение за постоянен адрес за подзащитния ми, които удостоверяват, че той е трайно с адрес в с.С..

ОБВИНЯЕМИЯТ П.: Нямам искания за отводи. Да се приемат представените документи.

ПРОКУРОРЪТ: Не възразявам да се приемат.

СЪДЪТ, след съвещание, счита, че представените днес от защитата на обвиняемия писмени доказателства - служебна бележка и удостоверение за постоянен адрес, следва да се прочетат и приобщат към материалите по делото и с оглед изявленията на страните, че нямат да сочат други доказателства и нямат други искания, следва да се даде ход на съдебните прения.

С оглед изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА представените от защитата писмени доказателства

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, жалбата намирам за процесуално допустима, но разглеждана по същество, е неоснователна. Доводите, които са развити в нея, са в насока поставяне под съмнение наличието на обосновано предположение за извършване на престъплението, която теза е застъпена първоначално и се потвърди и днес, както и липса на опасност обвиняемият, в случай, че му се измени мярката за неотклонение от „Задържане под стража“ в по-лека такава, да се укрие или да извърши друго престъпление. И, както развити доводи за наличие на нови обстоятелства, а именно свързани с прекратяване на съдебното производство и връщане в досъдебна му фаза за отстраняване на допуснати съществени процесуални нарушения. Не е спорно, че това е ново обстоятелство, каквото становище е взел и представителят на ОП. Аз съм съгласен с него, но то не е такова обстоятелство, което да обоснове искането на обвиняемия за изменение на взетата му мярка за неотклонение.

Не считам, че съществува опасност да се укрие и в тази връзка представените в днешното съдебно доказателства имат своето значение, но моите съображения са свързани с наличието на опасност в случай, че бъде изменена мярката му за неотклонение, да извърши друго престъпление.

За обоснованото предположение няма какво да коментирам, то не само, че е налице, но и нещо много повече, но в рамките на настоящото производство, това е напълно достатъчно и считам, че определението на ПОС е правилно и законосъобразно и моля вашият съдебен акт да бъде потвърдено.

Адв.В.: Уважаеми апелативни съди, моля да уважите жалбата ни и да измените мярката за неотклонение на подзащитния ми в по-лека.

По отношение на новите обстоятелства, смятам, че те са няколко и са

съществени.

Първото е, че към момента подзащитният ми е задържан вече една година и десет месеца, фактическо задържане от м.09.2020 г. Производството е на досъдебна фаза и тук считам, че вашият състав обективно и законосъобразно ще оцени, че независимо, че допустимото задържане на ДП е година и шест месеца, то става въпрос за един максимален срок, който в никакъв случай по никое дело не е задължителен. На тази база, задържане от година и десет месеца при положение, че делото е отново в досъдебна фаза, е факт, който сам по себе си налага много сериозна преценка по отношение на актуалността на задържането под стража като мярка за неотклонение.

На второ място, от съществено значение са причините, за да сме на досъдебната фаза. Резултат е единствено и само на приноса на наблюдаващия прокурор. Установено в хода на почти приключващо съдебно следствие, участие на наблюдаващия прокурор в друго процесуално качество и абсолютно безусловно документиране на предубеденост. ЕС всякога е подчертал, че причините за това - да продължава едно доразследване, трябва да са ясни и в случая поради това, че се дължат на органите по разследването, е съществено обстоятелство за преценка на мярката за неотклонение „Задържане под стража“.

Трето, предстои извършването на поредица от процесуално-следствени действия и това също е много съществено обстоятелство. По делото е приложено едно ново Постановление на новия наблюдаващ прокурор с указания за процесуално-следствени действия и искам да обърна вниманието ви върху нещо особено съществено. Прави се опит малко едностранчиво да се тълкува определението на съда, с което делото беше прекратено в съдебна фаза и върнато на ДП. Там се обсъжда въпроса, че при следствия експеримент безусловно е налице предубеденост и от страна на наблюдаващия прокурор и че това най-малкото води до опорочаване на обвинителния акт, като основа за съдебното производство. Прокуратурата се опитва с това постановление, то е видно, да разположи допълнителното разследване само и единствено на базата на процесуално-следствени действия, свързани с този следствен експеримент и след него, и тук се пропуска нещо особено съществено, а именно че наличието на предубеденост и липсата на безпристрастност от страна на наблюдаващия прокурор опорочава цялото ДП. За щастие има едни процесуално-следствени действия, начални, които наблюдаващият прокурор няма отношение и те в края на краищата са фундамента за всяко разследване, но когато се установи, че наблюдаващият прокурор не отговаря на изискванията за обективност и безпристрастност, като процесуално поведение, то вижте правомощието му по чл.46 ал.2 т.1 от НК. - той ръководи и осъществява постоянен надзор на законосъобразно и своевременно провеждане на ДП“, цялата тази функция на наблюдаващия прокурор е опорочена на ДП. Казвам това, защото, разбира се, прокуратурата може да направи каквото си иска на ДП, ние един Божи ден

пак ще обсъждаме нещата в съда, но в края на краищата порокът и неговото отражение върху ДП е много по-широк и тук обръщам внимание и моля да погледнете част от определенията в хода на съдебното производство, които сме разглеждали. Там съдът намери за относими към обективното изясняване на фактите по делото редица искания на защитата за приобщаване на документи на този етап. Тези неща са извън вниманието на прокуратурата към настоящия момент, но в края на краищата и от съдебните актове на прекратено съдебното следствие се вижда нуждата от една много по-сериозна широта на разследване по ДП, тоест, нуждата от извършването и на други процесуално-следствени действия, извън тези, които са посочени от прокуратурата.

Говорейки за влиянието на безпристрастността, която не е налице и е установена безспорно по делото, от страна на наблюдаващия прокурор, минаваме към оценка на това, което искам да развия накратко, а именно липсата на обосновано предположение за извършване на твърдяното престъпление по чл.116. В момента от процесуално гледна точка по отношение на моя подзащитен няма законосъобразно обвинение по чл.116, защото и двете постановления, с които е предявено обвинението по чл.116, са съгласувани по правилата на НПК с наблюдаващия прокурор, с което е установено, че не отговаря на изискванията за безпристрастен орган за наблюдение в ДП. От тази гледна точка, този процесуален порок е рефлектирал и върху двете привличания като обвиняем. Важно е последното, разбира се, според практиката на ВКС, но и за тези дни, които изминаха при нов наблюдаващ прокурор не са положени усилия поне този фундаментален порок на ДП на бъде отстранен. И аз твърдя, че в момента няма законосъобразно обвинение, поради причастността на наблюдаващия прокурор, няма коректно законосъобразно предявяване на обвинение.

По-нататък, погледнете в атакуваното от нас определение, че на практика има изброяване на няколко свидетели, като се твърди, че от техните показания може да се извлече наличие на обосновано предположение, общо се декларират и експертните заключения в тази насока, никакъв анализ обаче. Аз твърдя и моля да погледнете всички тези показания, които се сочат в определението, но това се отнася и за абсолютно всички показания, защото ние, с изключение на началника на РПУ Х., разпитахме всички свидетели на обвинението. Нито един свидетел не е очевиден на твърдяното деяние. Всичките свидетели говорят за взаимоотношенията между подзащитния ми и пострадалата. Разказват се възможни истории, какво си купили, кой го искал, как се отнасяли помежду си, как се променили отношенията им, пък той какво знаел, че той не знаел, че тя вече имала друга връзка и т.н., но нищо, което да е по изпълнителното дело. Обвинителната теза по изпълнителното деяние е изградена на базата на този опорочен следствен експеримент, който в дълбочина има и много други пороци, защото със следствен експеримент не се създават доказателства, а се проверяват, но на базата на този следствен експеримент има заключение на КБСМЕ, опорочена, поради това, че основата

на тази експертиза е опорочена. И аз твърдя, че това, което се сочи като доказателства от него по никакъв начин не може да се извлече авторство на умишлено убийство, каквото е обвинението на моя подзащитен. Ако човек гледа обективно нещата, ще види, че поради маса пропуски в разследването, по това дело и до сега няма безспорно сочещо доказателство за умишлено убийство. Алтернативите за непредпазливо причиняване на смърт или за самоубийство съществуват. Разбира се те са въпрос на детайлна пледоария, свързана с целия доказателствен материал вероятно по същество. Пропускат се от първоинстанционния съд и поредица от свидетели показания като на свидетелите И., Д. М., П. Д. Х. и Г. Д. К., това са сестри на пострадалата от друг брак. Много важни показания във връзка с опровергаване на прокурорска теза, защото от показанията на тези свидетели става ясно, че наследствените права на пострадалата по отношение имуществото на баща ѝ, не са единствени. Те също имат и спорове за имоти, били са в преговори за уреждане и т.н. Но, прокурорската теза се гради много на това - кой е наследник на имуществото на пострадалата. Разпитахме М. М., П. П., П. К., С. Т., Р. Ш., Т. М., Х. Х., С. Н., изброявам ги, защото това са свидетели, чиито показания опровергават в тази сфера извън изпълнителното деяние показанията на свидетелите, на които се позовава съда. Давам ги само като нужда на преценка от гледна точка на обективността, пак с уговорката, че тези, които цитирам аз и тези, които са посочени в определението, никой от тях няма нищо по изпълнителното деяние, абсолютно нищо. Приложихме и поредица от документи, някои от тях пристигнаха по делото и по искане на съда, те опровергават тези свидетели за взаимоотношенията между моя подзащитен и пострадалата по отношение на различни имотни въпроси - за щрауси, за имоти и т.н. Говоря това, защото обективността налага при преценка на целия доказателствен материал да се види, че приетото от първоинстанционния съд обосновано предположение е на основата на доказателствен материал, от който не следва подобен извод. Съществена част от преценката произтича от това, че имаме тежко обвинение. Да, но на този етап не действа вече презумпцията по чл.63. Освен това, многократно ЕС и нашите съдилища са посочвали – само маркирам дело „Илийков срещу България“, „Биков срещу Русия“, „Мамедова срещу Русия“, „Качо срещу Полша“, възприети от нашите съдилища, в които се обяснява, че особено вече след година и 10 месеца, сериозността на обвинението не може да е оправдание на дълъг период от задържане под стража и особено за България всякога се е обръщало внимание на това, че тежестта на обвинението е изцяло в приоритетите на прокуратурата. Тя е неоспорима до произнасянето на съда по същество, и по тази причина всякога от нашите съдилища всякога се е искало да проява особена грижа при преценка на обоснованото предположение. Обръщам внимание и на друго. Съдът дължи и самостоятелна преценка за наличие на обосновано предположение и за квалифициращите обстоятелства. В случая моят подзащитен има обвинение по чл.116 с твърдение, че деянието е извършено с користна цел и в условия на

домашно насилие. Ние разпитаме всичките свидетели на обвинението, всички близки на пострадалата - нито една дума за домашно усилие. Вие разполагате с този доказателствен материал. Користна цел - има две тегления от сметката на загиналото момиче от моя подзащитен, с които той е разплатил и задължения на нейната фирма. Той за това е ходил при нея, когато се твърди, че е извършено убийството, а дали е убийство, ще се решава по същество, но да може да се уреди сметката за някаква нафта и за други разходи. Приложихме и документи, че въпреки липсата на всякакъв ангажимент от него и близките, след този случай, те са платили на някои хора задължения на пострадала, които са ги търсили от тях. Това са много съществени обстоятелства за липсата на за липсата на користна цел при твърдяното деяние. И ако съдът обективно прецени това, което съществува, тази липса и на квалифициращи обстоятелства обосновано предположение за тях, даже бих казал, че има доказателства, които опровергават, даже да приемете обосновано предположение по чл.115, то е вече на ДП в задържане под стража със срок, който надхвърля разрешения 8 месеца.

Първоинстанционният съд абсолютно по предположения приема наличие на опасност от подзащитният ми да извърши друго престъпление. Няма нито едно доказателство или данна за това по делото по отношение на него. Нещо повече, разпитани са и всички свидетели, защото превантивно се казва, че той може да влияе на свидетелите. Те са разпитани от съда. Разпитани са и с участие на защитата и независимо, че делото е върнато, тези разпити могат по-нататък при гледане да бъдат приобщавани. При тази ситуация обективно, а и той е участвал при тези разпити, няма какво повече да правят страните по делото. Разпити с часове на отделни свидетели, но няма нито една данна в тази насока. Говорим за човек, който е с чисто съдебно минало, няма никакви обществени опасни прояви, преди задържането му никога не е ставал причина за отлагане на делото. Изкушавам се да посоча от 2001 г. поредица от решения на ВКС, когато той трябваше да даде пример на съдилищата как да се тълкуват разпоредбите по мерките за неотклонение. Ще маркирам само някои – Решение № 519/01 г., 2 н.о., Решение № 412/01 г., 3 н.о., Решение № 625/01 г., 2 н.о. и т.н. Изрично и многократно е подчертавано, че когато човек при добри данни за личност, при чисто съдебно минало, при установено сти полагане на обществено полезен труд, както е било при него до задържането, даже има ВКС разглеждане на случаи с висящи други наказателни производства, дори тогава е категоричен, че в тези случаи не може да се приеме само на база на тежестта на обвинението, без липсата на каквито и друг данни, доказателства, наличие на реална опасност да извърши престъпление. В случая и тази алтернатива, освен че обоснованото предположение не съществува и считам, че това прави атакуваното от нас определение незаконосъобразно. Прокуратурата, за това нямаме спор - за липсата на опасност да се укрие, само маркирам и това - той е призован по телефона, отива след това в полицията и тогава е задържан. Има постоянен адрес. Знам тези документи, защото в един момент там се

обсъждаше при разглеждането по същество, че бил живеел известно време в П. и т.н. Това е постоянният му адрес. Там е установен от дълги години и това има значение при определени обстоятелства, ако решите да уважите нашите искания. Смятам, че доводите ни са законосъобразни и сериозни, имат своята проекция и в доказателствения материал по делото и поради това, моля да уважите жалбата и да измените мярката за неотклонение.

ОБВИНЯЕМИЯТ П. /за лична защита/: Поддържам казаното от адвоката ми.

ДАДЕ СЕ ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ П.: Моля съда за по-лека мярка за неотклонение, да стоя при децата си, тъй като вече две години са лишени от баща. Имам постоянен адрес, на който са ми децата и желая да се прибера при тях.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

След тайно съвещание, съдът обяви на страните съдебният си акт.

ПЛОВДИВСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД, след като се запозна с приложените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Депозираната от името на обв. Л.П. жалба, като подадена в срок, от процесуално легитимирана страна – надлежно упълномощен от обвиняемия защитник, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, се явява процесуално **ДОПУСТИМА**, а по същество - **ОСНОВАТЕЛНА**.

Прав е окръжният съд, че продължава да е актуално спрямо обв. П. обвинение за извършване на тежко, умишлено престъпление, наказуемо със сериозни по тежестта си наказания, в това число и лишаване от свобода, както и че в кориците на делото не са налични доказателства, които да разколебават съществено обоснованото предположение за съпричастност на Л.П. към инкриминираната дейтелност.

В това производство не се дължи от съда пълен, подробен и съпоставителен анализ на цялата доказателствена съвкупност, като известно е, че даже осъдителен съдебен акт по съществото на делото може да почива само на косвени доказателства. Съответно, и само на базата на такива е напълно процесуално допустимо да се формира обоснован извод за наличие на подозрение за авторството на деянието в лицето на обвиняемия П.. Част от косвените, уличаващите обвиняемия доказателства и доказателствени средства, окръжният съд е посочил в мотивите към атакуваното определение, а към тях следва да се добавят и показанията на И. и С. Р., Д.К., заключението на изготвената видео - експертиза, СМЕ на труп, разпечатки от движение по сметки и от мобилната комуникация на пострадалата. Не без значение за формиране на изводите за наличие на обосновано предположение са и обясненията на обвиняемия, дадени в началото на разследването, за които няма данни да са депозирани под натиск. На базата на посочените доказателства, събрани все преди да са възникнали основания да се счете, че

наблюдаващият делото прокурор може да не е бил безпристрастен /считано от участието му в следствен експеримент на 18.06.2021г./, които са мотивирали и първоначалното задържане на П. и последващите откази МНО да се промени, са установени влошените отношения между обвиняемият и жертвата, категоричното желание на последната да скъса всякакви отношения с П., несъгласието на обвиняемия с това нейно решение и посещението му на семейният дом на инкриминираната дата, когато убийството е извършено, наред с липсата на данни в това жилище на тази дата да е влизало друго лице. Наличието и на доказателства, оневиняващи обвиняемия и противопоставящи се на уличаващите го, на които защитата се позовава, не е основание да се счете, че обосновано предположение не е налице, най – малкото защото няма основание на уличаващите го да не се даде вяра на този етап от производството. А те са в достатъчен обем и кореспонденция помежду си, за да обслужват в необходимата за настоящето производство степен подозрение за съпричастност на обв. П. към престъпната дейтелност. Оплакването, че на П. не е предявено надлежно обвинение по по – тежката правна квалификация на деянието – по чл.116 от НК, предвид изразеното от окръжен съд съмнение в обективността на наблюдаващият прокурор, е частично основателно и важи само по отношение на последно предявеното на П. обвинение във връзка с т.7 на чл.116 от НК. Но, спрямо него е налице и предходно привличане по чл.116 от НК, така че не може да се говори за порочност на действията на прокуратурата, които да водят до отпадане на това тежко обвинение.

Относно опасностите от укриване/извършване на престъпление:

Окръжният съд, а дори и прокуратурата, не твърди да е налична опасност от укриване и този извод следва от трайната обвързаност на обвиняемия с територията на страната, постоянният му адрес, необходимостта от грижа за двете му деца.

Опасността от извършване на престъпление принципно правилно е обоснована от окръжния съд с данните за опитите на обвиняемия да въздейства върху показания на свидетели, които следва да се коментират и в контекста на данните за неправомерно въздействие от него и неговите близки върху местопрестъплението с цел прикриване на следи от извършеното, а и с тежестта на конкретно инкриминираното престъпление.

Според апелативния съд обаче, към днешна дата интензитета на тази опасност, касателно обв. П., е намалял съществено. Първо, предвид изминалият период от време, от задържането му до днес, който се доближава до максимално възможният за задържане в досъдебната фаза на процеса, в която делото понастоящем се намира. Известно е виждането на съда в Страсбург, че опасностите от укриване и извършване на престъпление логично се снижават с изминаване на време, през което заподозряното лице е задържано.

Второ, свидетелите, уличаващи, макар и по косвен път обвиняемия, вече са разпитвани множество пъти, в това число и пред съдебния състав,

разгледал делото в съдебната му фаза, с участието на всички страни в процеса. Поради това, дори и да се направи опит тези лица да се мотивират да се отрекат от показанията си, то при налични показания, дадени пред съдия, в присъствието на обвиняемият и неговите защитници, тези опити принципно са обречени на неуспех.

На трето място, принципно вярно е казаното от окръжния съд, че не е констатирано до момента неоснователно бездействие на органите на разследването, но, не може да има спор, че това разследване продължава, и то не по вина на обвиняемия, а по вина на държавното обвинение, представител на което е действало така, че да внесе съмнение в своята безпристрастност. И именно последното налага да се преповторят значителен брой от извършените процесуално – следствени действия, което неминуемо е свързано с продължаване на разследването в един продължителен период от време. Няма законово и правно оправдано основание поради пороци на разследването, допуснати от прокуратурата, П. да продължава да търпи най – тежката мярка за неотклонение.

Казаното до тук, съдът отчита и в контекста на изобилието от данни за семейното положение на П., който вече 1г. и 10м. е лишен от възможността да се грижи за малолетните си деца и да контактува с тях. Посоченото мотивира съдът да счете, че с мярка за неотклонение „Домашен арест“, към днешна дата, целите по чл.57 от НПК могат да се постигнат и по посоченият начин ще се постигне и баланс между общественият и личният интерес. За да се парират всички възможности Л.П. да се укрие с цел да се отклони от правосъдието или да извърши престъпление, изпълнението на мярката „Домашен арест“ следва да се обезпечи и с поставяне на електронно устройство за наблюдение и проследяване. Посоченият комплекс от мерки за въздействие, според съда, е достатъчна гаранция за срочно и безпрепятствено протичане на наказателният процес – и в досъдебната, и в съдебната му фаза, ако до тази фаза процесът стигне.

Мотивиран от казаното, Пловдивският апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение №907/08.07.2022г., постановено по НОХД № 1206/2022г. по описа на Окръжен съд – Пловдив, с което е оставено без уважение искането за изменение на взетата спрямо обвиняемия Л. Г. П. мярка за неотклонение от „ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА“ в по-лека и вместо това:

ИЗМЕНЯ мярката за неотклонение на ЛЮБ. Г. П. – обвиняем по дос. пр. ЗМ 225/2020г. по описа на РУ – Х., с ЕГН *****, от „ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА“ в "ДОМАШЕН АРЕСТ", която да се изпълнява на адрес: с. С., общ. К., обл. П., като същата се контролира от РУ на МВР гр. Х., както и чрез средства за електронно наблюдение от ГД "Изпълнение на наказанията", Областна служба "Изпълнение на наказанията" - гр.П..

ДА СЕ ИЗПРАТИ препис от определението за незабавното му изпълнение по факс на Началника на Затвора – П., Началника на РУ на МВР – Х., ОС "Изпълнение на наказанията" – П..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 10.52 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____